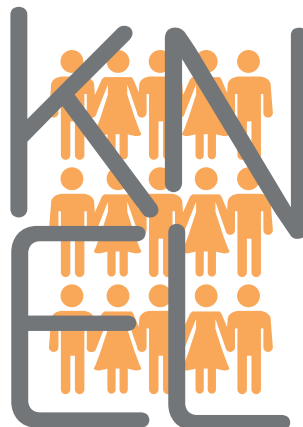

NIEUWSBRIEF

vluchtelingen IN DE KNEEL

Vluchtelingen in de Knel, toen en nu!

Al jarenlang zetten vrijwilligers en medewerkers van Vluchtelingen in de Knel zich in voor afgewezen vluchtelingen vanuit het principe dat iedereen recht heeft op een menswaardig bestaan. Vanuit een idee van medemenselijkheid en sociale bewogenheid begonnen de zusters Véronique, Bets, Théofrieda en Albertha in de jaren '80 met het ondersteunen van afgewezen vluchtelingen. Deze ondersteuning begon kleinschalig, maar groeide uit tot de huidige stichting met vele vrijwilligers en een klein aantal betaalde medewerkers. Tot afgelopen november waren de zusters onze directe burens. Nu zijn ze verhuisd naar Schijndel en is er een einde gekomen aan een tijdperk.

In deze nieuwsbrief blikken we terug op het ontstaan en de ontwikkeling van de stichting in een bijdrage van Monike Walraven. Daarnaast is zuster Bets geïnterviewd over haar ervaringen bij de stichting. Ook komt een van onze nieuwste vrijwilligers, Inja, aan bod in een interview van Anouk Willemsen.

Vanaf het ontstaan van de stichting ondersteunt Vluchtelingen in de Knel mensen zonder verblijfsvergunning. Ook het afgelopen jaar hebben we weer opvang, sociaaljuridische begeleiding en bemiddeling bij medische zorg geboden aan afgewezen vluchtelingen. Samen met cliënten hebben we verschillende toekomstperspectieven voor hen bereikt. We hebben het afgelopen jaar ook een nieuw en goedlopend trainingsproject opgezet, de training toekomstoriëntatie voor BBBB-ers waar in de afgelopen nieuwsbrief over werd geschreven. Wij willen via deze weg onze donateurs bedanken voor het ondersteunen van onze stichting in

het afgelopen jaar. Dankzij jullie steun zijn wij in staat om elk jaar weer opnieuw afgewezen vluchtelingen te ondersteunen en duurzame oplossingen te vinden voor onze cliënten. Enorm bedankt!

Anoeshka Gehring

Wist u dat...

Sinds onze laatste nieuwsbrief drie cliënten een verblijfsvergunning hebben gekregen. Daarnaast is één client door-gemigreerd naar België en heeft daar nu een tijdelijke verblijfsvergunning

Afscheid van de zusters van Liefde

De zusters van Liefde stonden 33 jaar geleden met opvang van twee vluchtelingen aan het begin van Vluchtelingen in de Knel. Onlangs brak het einde van een tijdperk aan.

De vier zusters Véronique, Bets, Théofrieda en Albertha verhuisden naar Schijndel en eerder al verhuisde het echtpaar Anneke en Gerard. Als Hoogstraatgemeenschap en medebewoners van ons pand hebben ze de stichting (en heel Eindhoven!) enorm veel gebracht. Graag kijken we terug op een bijzondere tijd met bijzondere mensen.

Na de eerste opvang door de zusters in 1983 groeide hulp aan de doelgroep door de jaren heen verder naar onze huidige Stichting. Begeleiding werd uitgebreid en geprofessionaliseerd en er kwam focus op toekomstperspectief via juridische expertise. De pijlers van de zusters zijn meegenomen: medemenselijkheid en sociale bewogenheid. Ook hun eigenzinnige vastberadenheid was een voortdurende inspiratiebron. Vluchtelingen in de Knel werd mede dankzij deze waarden een stabiele factor in Eindhoven voor zowel (afgewezen) vluchtelingen, de gemeente Eindhoven als andere partners.

Al deze jaren stonden de vier zusters en het echtpaar naast ons. Letterlijk en figuurlijk. Ons kantoor grenst aan hun leefgemeenschap. En hun deur stond altijd open. Om boterhammen en soep te maken voor een vluchteling die honger had, om naar de wc te gaan als die bij ons bezet was, of gewoon voor een rustmoment. Ook lag beddengoed voor onze huizen opgeslagen op hun zolder, stelden ze gastvrij ruimte ter beschikking voor bijeenkomsten, dronken we bij hen met alle organisaties in het gebouw op woensdag koffie en deelden we goed of slecht nieuws rondom cliënten. 'S morgens zetten de zusters de kachels aan en kwamen wij een warm kantoor binnen. Op late overwerk momenten als ze nog licht zagen branden, brachten

ze een soepje of aanmoedigende woorden. 'Secundaire arbeidsvoorwaarden' noemden ze dat.

Een van de zusters, Bets, werkte jarenlang als vrijwilliger in het kernteam van de Stichting en is zich ook de laatste jaren meerdere dagen per week blijven inzetten. Haar warme open omgang met onze cliënten is een voorbeeld voor allen geweest. En ook in de toekomst mogen we haar als vitale tachtiger, hopelijk verder als vrijwilliger verwelkomen.

Niet te vergeten zijn (afgewezen) vluchtelingen zelf altijd welkom bij hen geweest. Ook als iemand in een psychisch zeer moeilijke situatie zat. De gastvrijheid die de gemeenschap toonde is onbeschrijfelijk. De gemeenschap zegt zelf net zoveel geleerd te hebben van vluchtelingen als andersom. Dat is een prachtig voorbeeld van gelijkwaardigheid.

En nu zijn ze hier weg. Overbodig te zeggen hoe we ze missen en dat het afscheid emotioneel en bekrachtigend was. De nieuwe bewoners van de Hoogstraatgemeenschap zijn welkom geheten. Zij zullen langzaam hun weg vinden en wij met hen. We wensen zuster Véronique, zuster Bets, zuster Théofrieda, zuster Albertha en Anneke en Gerard dat ze zich thuis gaan voelen op hun nieuwe plek en weten dat ze ook daar zullen inspireren.

Mooie medemensen, we dragen jullie waarden verder met een diep dankjewel!

Op zaterdag 11 februari tussen 15.00 en 17.00 uur is er een vrije inloop in het kerkwijkcentrum (Hoogstraat 297) voor iedereen die hen persoonlijk wil bedanken, welkom namens de Hoogstraatgemeenschap!

Monike Walraven

Bij Vluchtelingen in de Knel krijgt iedereen een kans

‘Ik doe mijn vrijwilligerswerk met dezelfde passie als betaald werk. Vrijwilligerswerk is zeker niet vrijblijvend. Je neemt een taak op je, een grote verantwoordelijkheid’ aldus Inja.

Inja is één van de nieuwste vrijwilligers van Vluchtelingen in de Knel. Sinds oktober voert ze een breed scala aan taken uit. Inja zet zich in als receptioniste en huizenbeheerder. Vooral met het laatste heeft ze veel ervaring: Inja werkte namelijk als klantbeheerder bij een grote woningcoöperatie. ‘Ook toen kwam ik wel eens in aanraking met de doelgroep van VidK. Als vrijwilliger kan ik echter veel meer voor ze betekenen. Sinds ik bij VidK werk zie ik pas hoe veel de stichting voor deze mensen doet. Bed bad brood, medische hulp, persoonlijke ondersteuning, juridische hulp... dat had ik van tevoren niet verwacht!’ Inja stelt de realistische aanpak van Vluchtelingen in de Knel op prijs. ‘Eerlijkheid, openheid en geen valse verwachtingen scheppen. Dat is prettig.’

‘In mijn leven heb ik van dichtbij gezien wat het met mensen doet als ze het gevoel hebben ‘er niet te mogen zijn’,’ vertelt Inja, ‘bij VidK wordt iedereen gezien als een individu, als een persoon. Dat vind ik heel mooi. Zelfs als onze stichting iemand niet verder kan helpen, komt deze persoon niet voor niets. De medewerkers en vrijwilligers benaderen iedereen met respect en geven iedereen kans. Dat is ook mijn uitgangspunt en levensmotto.’

Interesse in andere culturen heeft Inja altijd al gehad. Ze heeft een bijzondere band met Afrika. ‘Toen ik mensen uit Afrika leerde kennen, voelde de wereld ineens een stuk kleiner. Ik verdiep me in de situatie daar en probeer op mijn manier een positieve bijdrage te leveren.’

Inja speelt al enkele jaren djembe bij de Afrikaans-Eindhovense band ‘Metisse’, wat ‘mengelmoes’ betekent. Ook op creatief gebied houdt ze van ‘mengelmoezen’: Inja ontwerpt kleding waarbij ze Nederlandse modellen combineert met Afrikaanse stoffen en details.

Het werk bij Vluchtelingen in de Knel geeft Inja voldoening en energie. ‘Het ‘minder sociaal’-zijn lijkt momenteel een trend in de samenleving. Daar wil ik iets tegen doen.’

Vluchtelingen in de Knel hoopt dat Inja zich nog lang met zo veel enthousiasme voor de stichting zal blijven inzetten!

Anouk Willemsen

Wist u dat...

Een van onze cliënten uit Sierra Leone een vergunning heeft gekregen naar aanleiding van een burgemeestersverklaring

Wist u dat...

Twee cliënten zijn teruggekeerd met onze begeleiding. Een cliënt is teruggekeerd naar Irak en de ander naar Zambia.

Wist u dat...

wij altijd op zoek zijn naar nieuwe vrijwilligers? Stuur een mail als u interesse heeft!

Wist u dat...

We de afgelopen maanden twee cliënten hebben geholpen bij het erkennen van hun kinderen.

Mensen weer mens maken

Om meer inzicht te krijgen in het ontstaan van de stichting Vluchtelingen in de Knel en de ontwikkelingen die de stichting heeft doorgemaakt vragen we Zuster Bets naar haar jarenlange ervaringen met de stichting.

Op het moment dat ze in 1983 aan de Hoogstraat kwamen wonen hadden de zusters tien kamers tot hun beschikking. Voor vier personen was dat veel. “We wisten niet wat we er mee moesten doen. We kregen toen de vraag van Vluchtelingenwerk Eindhoven of we onze kamers beschikbaar wilden stellen voor mensen die in de procedure zaten.”

Ze begonnen met het opvangen van een man uit Bangladesh en een vrouw uit Congo. “We hebben heel veel met hen samen gedaan. We dronken koffie en thee en ze hebben veel verteld.” Tussen 1983 en 1986 hebben de zusters mensen opgevangen die in de procedure zaten. Daarna was de nood minder hoog voor deze groep, vanwege de regeling opvang asielzoekers. Niet lang daarna kregen ze de vraag van een advocaat in Tilburg of ze iemand wilden opvangen die afgewezen was. “Hij wist zeker dat de rechter een fout had gemaakt, maar had tijd nodig om het uit te zoeken. We hebben die

vluchteling opgevangen en daarna is het nooit meer opgehouden. De stichting is daarna geleidelijk gegroeid.”

Wanneer ik zuster Bets vraag naar hun motivatie om vluchtelingen te ondersteunen antwoordt ze: “Wij werken altijd vanuit de overtuiging dat wij het goed hebben. We hebben wat we nodig hebben. We streven in ons werk naar sociale gerechtigheid. Heel simpel gezegd willen wij dat iedereen een goed leven heeft, net als wij.”

Zuster Bets vertelt dat ze blij wordt om te zien hoe de stichting is ontwikkeld en dat er nog steeds zo veel mensen begaan zijn met anderen. “Wij hebben als zusters geen zorgen over Vluchtelingen in de Knel. Het is een team met betrokken goede mensen.” Zuster Bets vertelt dat ze geen verschil ziet tussen de visie van de stichting in de beginjaren en nu. “De mensen die zich nu inzetten zoeken nog steeds alles echt uit. Je bent er om mensen weer meer mens te maken.”

Anoeshka Gehring

Leden van het comité van aanbeveling:

Zuster Veronique van Woerkom, ex-algemeen overste en houdster van de erepenning van Eindhoven

Theo van Boven, emeritus hoogleraar internationaal recht

Thom Aussems, directeur-bestuurder Woningbouwvereniging Trudo, Eindhoven

Annelie Stevens-Ruiters, directeur GGD Brabant-Zuidoost

Stichting Vluchtelingen in de Knel, Hoogstraat 301b, 5654 NB Eindhoven

T +31 (040) 256 95 17 **F** +31 (040) 251 27 38 **I** www.vluchtelingenindeknel.nl **E** info@vluchtelingenindeknel.nl

Steun ons: NL72RABO 0170025306 t.n.v. Vluchtelingen in de Knel Eindhoven